

Flink of flauw?

door HERMANNA.

Bij school vond Klaas een stukje glas
En pakte 't mee als buit;
Het was geslepen en het zag
Er wàt begeerlijk uit!

Klaas werd benijd, dat *hij* het had,
Zooals 't met jongens gaat;
Ze stonden allen om hem heen
Op 't hoekje van de straat.

Een ieder wou er eens door zien,
Maar Klaas had d' eerste beurt
En liet ze dansen, grillig, vlug,
Lichtplekjes, fijn gekleurd.

Lichtgroen en paars en violet,
Als vlindertjes in 't rond,
Zoo dansten ze, ginds op den muur
En dan weer op den grond.

Dat spel was leuk; — voor *Klaas*, o, ja,
Maar ginds, voor d' ouden heer,
Die zat te lezen voor het raam,
Was 't lastig, keer op keer.

De plekjes dansten op zijn boek,
Hij zag geen letter staan;
„Toe jongen,” riep hij, „wees zoo goed,
En wil wat verder gaan.

Ik gun je graag plezier, hoor vent,
Maar kijk, ik ben al oud;
Dan is 't vervelend, ook vooral
Daar 'k veel van lezen houd.”

De and're jongens maakten jool —
Ze lachten, maar vriend Klaas
Hield daadlijk op; — vindt jullie 't flauw,
Of zeg je: „ferm zoo, baas!”

Wie d' ouderdom nog acht en eert
Is vast een flinke maat
En later stellig, ook als man,
Tot heel veel goeds in staat.

